

vering af varer, tjenesteydelser m.v. som led i fordringshaverens næringsvej.

Der er således fradragsret for tab på varedebitorer m.v., når der ikke er tale om sambeholdede selskaber.

Fordringer, der opstår på grundlag af normal samhandel mellem selskaber, anses for erhvervet som vederlag i næring. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, om der er tale om almindelige aftalevilkår, som gælder i forhold til uafhængige kunder.

Direkte lån, dvs. egentlige pengeudlån, er derimod ikke omfattet af vederlagsnæringsbegrebet. Det bemærkes i denne forbindelse specielt, at fordringer, som i første omgang er erhvervet som vederlag i næring, kan skifte karakter til udlån. Afgørende vil her bl.a. være, om fordringens løbetid udstrækkes ud over det sædvanlige for varekreditter m.v. mellem uafhængige parter inden for det pågældende forretningsområde.

For så vidt angår afgrænsningen af vederlagsnæring henvises i øvrigt til de generelle bemærkninger om vederlagsnæring for personer i pkt. 13.

64. Som en undtagelse til tabsfradragsbegrænsningen er det i § 6 B, stk. 5, fastsat, at selskaber m.v., som udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering (pengenæringsdrivende), kan fradrage tab på koncernforbundne selskaber, såfremt koncernforbindelsen alene er etableret med henblik på fordringshaverens midlertidige drift af skyldnerens virksomhed til afvikling af tidligere ydede udlån eller til medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder.

Formålet med undtagelsen er at give adgang til tabsfradrag i situationer, hvor tab på fordringer udgør tab i kreditors næringsvirksomhed (driftstab). Pengenæringsdrivende selskaber overtager i visse tilfælde som et sædvanligt led i deres næringsvirksomhed aktier i andre selskaber med henblik på at sikre indfrielse af udestående fordringer. Hvis en sådan aktieovertagelse indebærer, at kreditorselskabet ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i debitorselskabet, således at selskaberne anses for koncernforbundne, ville aktieovertagelsen uden undtagelsesbestemmelsen afskære kreditor fra at fradrage eventuelle efterfølgende tab på sine fordringer mod det overtagne selskab.

Undtagelsen er for det første begrænset til pengennæringsdrivende kreditorer. For det andet er det en betingelse, at koncernforbindelsen mellem kreditor- og debitorselskabet først etableres ved kreditors overtagelse af debitorselskabet. Hvis de to selskaber i forvejen indgår i samme koncern, er denne betingelse ikke opfyldt. Et pengennæringsdrivende selskabs eventuelle overtagelse af andre selskaber inden for samme koncern er dermed ikke omfattet af undtagelsen.

For det tredje skal kreditors hensigt med selskabsovertagelsen være enten afvikling af allerede ydede udlån eller medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder.

For det fjerde må koncernforbindelse alene være etableret med henblik på fordringshaverens midlertidige drift af skyldnerens virksomhed. Kravet om midlertidighed knytter sig ikke alene til fordringshaverens hensigt på selve etableringstidspunktet, men det vil tillige være en betingelse, at hensigten om midlertidighed ikke efterfølgende forlades. For kreditorselskaber, som driver næring ved køb og salg af aktier, vil kravet om, at aktierne i debitorselskabet skal være overtaget med henblik på midlertidig drift, ikke være opfyldt, hvis aktieovertagelsen i relation til næringsbestemmelserne i aktieavancebeskatningsloven anses for at være sket i anlægshensigt.

Tredje og fjerde af ovennævnte betingelser genfindes i lov om banker og sparekasser m.v., § 1 a. For pengeinstitutter vil disse betingelser i kursgevinstloven ikke kunne anses for at være opfyldt, hvis selskabsovertagelsen efter Finanstilsynets opfattelse ikke opfylder kravene i bank- og sparekasseloven. Der gælder i øvrigt efter bestemmelsen samme betingelser for pengeinstitutter og øvrige af bestemmelsen omfattede selskaber.«

Bestemmelsen i § 4, stk. 5 (den nuværende kursgevinstlovs § 6 B, stk. 5) omfatter tillige den situation, hvor det er et moderselskab eller et datterselskab til kreditorselskabet, der overtager driften af debitorselskabet.

Formuleringen af § 4, stk. 3, er foreslået ændret, således at bestemmelsen fortsat er i overensstemmelse med sit oprindelige udgangspunkt ved bestemmelsens indførelse, som beskrevet ovenfor i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 63, nemlig at fradrag for tab på koncernforbundne fordringer alene kan opnås, såfremt fordringen er er-